Nr. 33 Dąbrowa-Górnicza, dn. 15 sierpnia 1937 roku Rok IV

DODATEK PARAFIALNY

do tygodnika „Niedziela"

PARAFJI MATKI BOSKIEJ ANIELSKIEJ

w Dąbrowie-Górniczej.

Bądź Apostołem prasy katolickiej!

Jednajcie pronumeratorów prasy katolickiej

Porządek nabożeństw

w kościele parafialnym M. B. Anielskiej.

Niedziela, dnia 15 sierpnia 1937 r

Godz. 6.30 — Jutrznia — X. Jaros

7 Prymaria — X. Jaros, nauka X. Jaros.

9.30 — Msza św. — X. Jaros,

11.00 — Suma — ks. Mrożek, kazanie X. Jaros,

16. Nieszpory z wystawieniem N. Sakramentu i procesją

W czwartek o godz. 18.00 „Godzina święta"

W piątek o godz. 17 „Droga Krzyżowa" za dusze w czyśću cierpiące,

W sobotę o godz. 18.00 pacierze wieczorne, Litania Loretańska, błogosław N. Sakramentu i sposobność do spowiedzi.

Dyżurnym w tym tygodniu — X. Jaros.

Msze św.

15-VIII, niedziela

7 — † Danuty Kisiel

9.30 — do Pocieszenia Matki Bożej, zam. p. Tkaczyk.

11 — suma za parafian.

16-VIII, poniedziałek

6 — † Anny, Tekli i Gabriela Mioduszewskich, zam. p. Wiktoria Mioduszewska, cz.

7 — podziękowanie M. B. Częstochowskiej za pielgrzymkę.

17-VIII, wtorek

6 — do Matki Bożej Nieust. Pomocy o błog. domu i o zdrowie dla męża zam. p. Gwoździowska, cz.

7 — † Jana Kałuży, zam. żona, cz.

18-VIII, środa

6 — † Stanisława Deszniaka, zam. p. Anna Marzec, cz.

7 — † Agaty Kazoń, zam. syn, cz.

19-VIII, czwartek

6 — † Romana Deszniaka, zam. p. Anna Marzec, cz.

7 — † Nab. żał. Ludwiki Deszniak, zam. p. Anna Marzec, śp.

20-VIII, piątek,

6 — † Józefy Kaczyńskiej, zam. dzieci, cz.

7 — do N. Serca Jezusowego o zdrowie i błogosł. w pracy, cz.

21-VIII, sobota

6 — o błogosł. i o zdrowie dla całej rodziny w nowym domu, śp.

7 — do Opatrzności Bożej—błagalna, zam. siostra, śp.

Ogłoszenia.

W niedzielę dzisiejszą obchodzimy doroczną pamiątkę Wniebowzięcia N. Marii Panny, pamiątkę „Cudu nad Wisłą", czyli odparcia bolszewickiego najazdu na Polskę. W tym dniu przed sumą będą poświęcone zioła i kwiaty, które nam mają przypominać cnoty N. Marii Panny Wniebowziętej.

Suma i nieszpory będą odprawione z wystawieniem N. Sakramentu i procesjami. Niech ten dzień katolicy wierzący obchodzą najuroczyściej, niech liczne zastępy czcicieli Marii Wniebowziętej przystąpią do Stołu Pańskiego. Niech każde katolickie serce czci Marię okrzykami: „Królowo Korony Polskiej módl się za nami". Tego też dnia jako w rocznicę „Cudu nad Wisłą" zostanie odprawiona o godz. 9½ Msza św. na intencję Ojczyzny, zwycięskiej naszej armii i dzielnego żołnierza naszego. Zapraszamy wszystkich obywateli, delegacje Stowarzyszeń i organizacje ze Sztandarami.

Prosimy tych, którzy biorą śluby w niedzielę i święta, aby się nie spóźniali i punktualnie o umówionej godzinie przybywali do kościoła.

Przypomnienie.

Przypominamy naszym parafiankom, które uparcie trzymają się dawnej mody i są zwolenniczkami nagości, że wstęp do kościoła w kostiumach, nieodpowiadających przepisom moralności chrześcijańskiej i wymaganiom Kościoła, jest wzbroniony. Nawet już w urzędach, jak w Sądzie i Bankach, skromnie się ubierają na kilka godzin do pracy, a tylko w świątyni na godzinę nie chcą przybrać się po ludzku. — Prosimy również parafian, aby ze chrztami przychodzili w ciągu dnia, a nie w nocy, gdzie trzeba otwierać Kościół narażać na niebezpieczeństwo kradzieży.

Proboszcz.

Podziękowanie.

P. p. właścicielom „Magazynu Współczesnego" za ofiarowane ścierki do mycia kościoła, p. Jackowskiemu, właścicielowi Składu Aptecznego za mydło, sodę, szczotkę ryżową i ścierki, p. Szczęsnej za mydło i inne dodatki do mycia posadzki, pewnej osobie za butelkę oliwy przed N. Sakrament składam serdeczne „Bóg zapłać".

Proboszcz.

Prośba o składanie ofiar.

Podczas letnich miesięcy prowadzone są przy kościele naszym następujące roboty: 1) budowa żelbetowego parkanu na nowym cmentarzu — kosztorys tego parkanu wynosi około 12—15 tysięcy zł. 2) naprawa malatury w kościele—kosztorys 1400 zł. 3) napraw. kapliczki na starym cmentarzu 300 zł., 4) pomalowanie dachu na kapliczce nowego cmentarza — 60 zł. 5) dalsze zakupienie krzesełek do kościoła dla osób słabszych i starszych, 6) remont plebanii i 7) reperacja witraża w kościele 320 zł.

Na pokrycie kosztów na różne konieczne roboty parafialne potrzeba więcej pieniędzy, przeto prosimy zamożniejszych parafian o składanie ofiar na ten cel, na konserwację kościoła. Obecnie składacie na tackę na wszystkich nabożeństwach w niedziele i święta około 220 — 230 zł. miesięcznie. Taka suma zaledwie wystarczy na zapłacenie pensji stróża nocnego, furmana, zamiataczki, ubezpieczenie służby w kasie chorych, oświetlenie kościoła. Na roboty niezbędne w budynkach parafialnych, naprawianie dachów kościelnych, świece, pranie bielizny kościelnej brak pieniędzy.

Na rzeczy niezbędne parafianie powinni dać tyle, aby można kościół i budynki oraz cmentarze utrzymać w porządku należytym i pokryć wszystkie wydatki. Podatków żadnych na ten cel nie płacicie, więc pamiętajcie, aby nasz kościół parafialny należycie wyglądał i odpowiednio był konserwowany.

Proboszcz.

Królestwo Chrystusowe.

(Dokończenie).

Zbawiciel myśląc o ustanowieniu Królestwa Ducha Bożego, miał przed oczyma nie jeden jakiś skrawek ziemi, nie jeden wybrany naród i jego świetność materialną i polityczną, ale sercem objął wszystkie lądy, a na nich wszystkie dusze, które żyć będą aż do skończenia świata. Bo wszędzie, gdziekolwiek Bóg zbuduje tron w jakiejś duszy, wszędzie, gdziekolwiek jakaś dusza przyjmie prawdę Ewangelii i połączy się z Kościołem tam jest Jego Królestwo. A zjawia się ono niedostrzegalnie, albowiem, jak powiedział Zbawiciel do faryzeuszów: „Królestwo Boże jest oto w pośród was". Dla niego nie istnieją żadne granice. Z natury swojej jest powszechne i musi obejmować wszystkie kraje i ludy.

Zawiedzeni w swych nadziejach żydzi odepchnęli od siebie Założyciela niezrozumiałego dla nich Królestwa, Jezusa Chrystusa. I odszedł Pan. Królestwo Ducha Bożego jest również wśród nas, albowiem i teraz żyje Jezus, by zakładać w każdej duszy swój tron, by w niej zamieszkiwać jako Pan i Król miłościwy i uświęcając ją. Podobnie, jak naród żydowski każdy z nas posiada tę samą smutną możność odepchnięcia od siebie grzechem w każdej chwili Chrystusa Pana i zburzyć w swym sercu Jego najwyższy tron — Krzyż który dla pogan, jak mówi św. Paweł, był skandalem, a dla nas jest zbawieniem, zwycięstwem ducha nad ciałem, dobra nad złem, kluczem do żywota wiecznego.

Są w życiu chwile spokoju i ciszy, łatwości i błogości w służbie Bożej. Wtedy nie potrzebujemy się wysilać, ani trudzić, bo po drogach życia duchownego unosi nas obfita łaska Boża. Czujemy wewnątrz duszy, że rozkoszną jest rzeczą trwać przy Panu. Poza tymi przemijającymi chwilami, normalnie odczuwamy przykry ciężar złych skłonności i nużącą jednostajność codziennych obowiązków. W takich momentach łatwo zejść z drogi przykazań Bożych i łatwo zburzyć w duszy Królestwo Chrystusowe. Ale serce Jezusa — to gorejące Ognisko Miłości — kryje w sobie dostępne dla wszystkich nieocenione skarby Królestwa Bożego. Zmęczeni i wyczerpani w Nim znajdziemy ochłodzenie, pokrzepienie i cnotę męstwa chrześcijańskiego, konieczną w codziennej walce ze złymi skłonnościami. W uroczystość Chrystusa Króla ochotnie poświęcajmy siebie i swoje rodziny Najświętszemu Sercu Jezusowemu, bo Intronizacja jest skutecznym środkiem ku temu, by Zbawiciel zakrólował nad wszystkimi rodzinami i całym życiem społecznym nie tylko w Polsce, ale i na całym świecie.

Historia i kolor szat liturgicznych.

Od najdawniejszych czasów we wszystkich religiach, nawet pogańskich, lud gromadzący się na nabożeństwo, ubierał się w świąteczne szaty, które usposabiały go do wznioślejszych myśli. W Starym Zakonie sam Bóg często to nakazywał. Tym bardziej obowiązywało to kapłanów, sprawujących ofiarę.

Również w kościele katolickim ten zwyczaj przywdziewania odświętnego ubrania przez biorących udział w nabożeństwach liturgicznych sięga pierwszych czasów chrześcijaństwa. Oczywiście, że w pierwszym rzędzie obowiązywało to kapłanów sprawujących liturgię.

Lecz początkowo szaty, w które ubierali się kapłani na czas sprawowania liturgii, nie różniły się od odświętnych szat ludu. Dopiero gdy mniej więcej od VI wieku ludzie świeccy zaczęli nosić suknie krótsze i węższe, wówczas Kościół zatrzymał dla sług ołtarza stary krój powłóczysty sukien i poważnych tunik. Z czasem moda świecka zmieniała się coraz bardziej, gdy tymczasem rozwój szat kapłańskich postępował bardzo powoli, zatrzymując na stałe ich dawną powagę, przy nieco zmienionym kroju. Ostatecznie wyraźną różnicę między szatami liturgicznymi a świeckimi ustalono około wieku X-go

Odrębny strój liturgiczny kapłana wskazuje na to, że kapłan przez święcenia odłączony jest od ludzi świeckich, a poświęcony na pośrednika między Bogiem a ludźmi.

Co się zaś tyczy koloru szat liturgicznych, to aż do średniowiecza był on obojętny. Dopiero w wieku XII-ym spotykamy w Rzymie pięć barw szat kościelnych, znanych i dzisiaj.

Od tego czasu każdy okres roku kościelnego ma swój właściwy kolor liturgiczny, który odpowiada nastrojowi tego czasu.

A więc w Adwencie i od Siedemdziesiątnicy aż do Wielkanocy w liturgii używa się koloru fioletowego, jest to kolor pokuty. Od Bożego Narodzenia do oktawy Trzech Króli, jak również przez cały okres Wielkanocy używa się koloru białego, który oznacza radość i niewinność. Bywa on również używany w święta Zbawiciela i Świętych, którzy nie umarli śmiercią męczeńską. Od oktawy zaś Trzech Króli do Siedemdziesiątnicy i w okresie Zielonych świątek, t. j. aż do końca roku kościelnego używa się koloru zielonego, który oznacza nadzieję. Koloru czerwonego, koloru krwi i ognia Kościół używa w święta męczenników i w Zielone święta. Wreszcie kolor czarny, jako zaprzeczenie światła jest symbolem śmierci i najgłębszego smutku. Koloru więc czarnego używa się w Wielki Piątek, jako rocznicę męki i śmierci Zbawiciela i podczas mszy żałobnej i na pogrzebach osób dorosłych.

Ofiary kolędowe na parkan cmentarny złożyli p. p

Cyzmer Edm. zł.: 1, Bednarczyk Wiktoria 2, Błaszczak Wanda 1,50, Fedorek Mikołaj 0,50, Nawrotowa Anna 2, Mosur Wojciech 1, Gawęda Mania 1, Barbachyn Eleonora 1, Żmuda Władysław 2, Komenda Wacław 3, Sander Leokadia 2, Małoszowski Jan 1, Bezimiennie 1, Rudzka Leokadia 2, Rudzka Antonina 2, Kopeć Stan. 4, Bydłosz Mikołaj 2, Wadych Zofia 0,50, Mucha Zenon 1, Fryszka Monika 1, Słówko Maria 2, Piotrowski Wład 1, Metyl Rozalia 0,50, Szancer Józef ·, Gajewski Jan 3, Turlej Henryk 0,50, Mazurkiewicz Franciszka ., Bałdys Stefan 0,70, Maślak Jan 0,50, Warchoł Mikołaj 0,50, Wanda Nowicka 5, Celler Feliks 2, Jamrozowa Antonina 1, Jędrusikowa Leokadia 2, Smuła Leokadia 5, Rambelski Józef 1,50, Mazur Wojciech 0,50, Filka Stefania ., Zapolska Wiktoria 2, Kluczewska Władysława 0,50, Bydłosz Wincenty 1, Merta Kazimierz 1, Dyja Miecz. 5, Szary Jan 5, Łabędziowa Kazimiera 1,20, Rzadkowski Jan ., Stanek Andrzej 2, Parka Euzebiusz 0,50, Koozdej Henryk 3, Libera Winc. 0,50, Ornat Piotr 2, Warchoł Edward 1, Lis Maria 1, Tracz Helena 2, Więcek Jan 1, Kuc Jakób 1, Biskupek Jan 5, Golecka Anna 2, Jędrzejczak Edward ., Siewniak Stan. 1, Lisiewicz Maria 7, Lasota Aleksander 2,50 Jaworska Wład. 4, Torbusowa Janina 2,50, Olszacka Wanda 2, E. Rey 15, Cabane 20, Bajdos Adam 1, Łąkas Józef 2, Zajgner Wiktoria 5, Mec. Rylman 5, Sędzia Ant. Rylman 5, Łakomik Stefan 10, M. B. Imbert 10, Jalbert Ludwik 10, Bezimiennie 1, Pogorzelska Barbara 2, Rudziński Hubert 5, Wejsa Stan. 50, Ciężyński Jan 2, Szuliński Kazimierz 2, Lewandowski Franc. 1, Sapińska Bazylia 0,50, Truskolawski Józef 2, Kowalski Józef 0,50, Kwapińska Leokadia 0,50, Furman Sylwestra 2, Bezimiennie 2, Opilski Leon 0,50, Wojnowski Józef 3, Karolina Kozłowska 1.50, Kozłowski Antoni 3, Kozłowski Stefan 1,50, Kołkiewicz Józefa 2, Grzanka Jan 1, Wiśliniec Józef 1, Michniewska Józefa 0,50, Staroszczyk Zygm. 0,50, Kobus Jan 1,50, Dryjska Wiktoria 3. Razem zł. 246 gr. 90. Łącznie zaś z poprzednimi ofiarami zł. 4609 gr. 27

Zapowiedzi przedślubne.

Bron. Sobczyński kaw, z Mirosławą Stachurową wdową, oboje z Dąbrowy G., Adam Sidło kaw. z Wł. Przybyła p. oboje z Dąbrowy G., Miecz Kaczmarzyk kaw. z par. Ząbkowice z Al. Bałdys p. z Dąbrowy G., Stan. Galwas kaw. z Wład. Duraj p oboje z Dąbrowy G, Ant. Marsiewicz kaw. z Stan. Szymocha p. oboje z Dąbrowy Górn, Józef Grabiwoda kaw. z Marią Kowalską p. oboje z Dąbrowy G., Wit, Lepiasz z Marią Kowalczewską, p. oboje z Dąbrowy G., Edm. Skrzypczyk kaw. z Dąbrowy G. z Hel. Watała p. z Zagórza, Kaz. Popiołek kaw. z par. Wierzbnik z Henr. Popiołek p. z Dąbrowy Górn., Józef Rut kaw. z kol. Rejów par. Bzíny z Wandą Wylężek, p. z Dąbrowy Górn.

Śluby

Ernest Gustaw Jan Potyka z Janiną Zofią Danecką Piwowar, Teofil Rok z Stanisławą Skowrońską, Wład. Kozak z Stan, Łuckoś, Józef Sobierajski z Eleonorą Straus, Stan. Głąb z Genowefą Jurczyk, Stan. Konopka z Zofią Indelak, Stan. Borla z Czesławą Swierczyna.

Zmarli

Rozalia Nowakowska, Jan Szczypior, Janina Helena Mosur, Zofia Lis, Julianna Wiesława Zięciowska, Wacław Luboń, Stan. Pala,

Rocznice zgonów

Leon Czechowski zm. d. 17.III.36 r.

Redaktor i Wydawca: **Ks. Stefan Niedźwiedzki.** Druk. „SZTUKA", Dąbrowa Górnicza 3-go Maja 9